

Sygn. akt II KO 55/19

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **Z. S.**

oskarżonego o czyn z art. 276 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 11 lipca 2019 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w W., zawartego w postanowieniu tego Sądu z dnia 7 czerwca 2019 r., sygn. akt III K [...], o przekazanie sprawy Z. S. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę oskarżonego Z. S. do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy swój wniosek umotywował treścią pisma ordynatora szpitala Aresztu Śledczego w K., z którego wynika, że nie stwierdzono przeciwwskazań do uczestnictwa oskarżonego Z. S. w czynnościach procesowych w K. i miastach, w których funkcjonuje szpital więzienny, którego w W. jednak brak. Nadto, Sąd ten powołał się na opinię o stanie zdrowia oskarżonego, w której wskazano „pacjent obciążony ryzykiem ostrego zespołu wieńcowego, udaru mózgu i nagłego zgonu”, a także na okoliczność, że przed Sądem Okręgowym w K. toczy się postępowanie karne, w którym zastosowano względem Z. S. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania. Powyższe względy, w tym potrzeba uniknięcia czynności związanych z przetransportowaniem oskarżonego, a przy tym w sprawie nie zawnioskowano do przesłuchania żadnego świadka, a gdy zajdzie potrzeba

przesłuchania osób obecnych z oskarżonym w celi – to chodzi tu o osoby nie mieszkające w W. czy jej pobliżu, a wreszcie okoliczność, że przeprowadzone mają być dowody z dokumentów i nagrań, przemawiają zdaniem Sądu Rejonowego za przekazaniem sprawy oskarżonego Z. S. do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K., zwłaszcza, że Sąd Okręgowy do dyspozycji którego pozostaje oskarżony nie wyraził zgody na doprowadzenie oskarżonego z uwagi na jego stan zdrowia na rozprawy zaplanowane na maj i wrzesień 2019 r. w W..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja określona w art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, zaś odstępnie od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy może nastąpić jedynie w wypadku zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, iż pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości. Nie może budzić wątpliwości, że z tego rodzaju sytuacją mamy właśnie do czynienia w sprawie niniejszej.

Stan zdrowia oskarżonego, na który powołano się w opinii dotyczącej Z. S. („pacjent obciążony ryzykiem ostrego zespołu wieńcowego, udaru mózgu i nagłego zgonu”) oraz w piśmie ordynatora szpitala aresztu śledczego w K., który stanowił powód niewyrażenia zgody Sądu Okręgowego, do dyspozycji którego pozostaje oskarżony, na doprowadzenie go na rozprawy zaplanowane w W. na maj i wrzesień 2019 r., a także względy ekonomiki procesowej związane z uniknięciem doprowadzania oskarżonego, przebywającego w Areszcie Śledczym w K., na rozprawę prowadzoną przed Sądem właściwym w W., zwłaszcza że w sprawie nie zawnioskowano do przesłuchania żadnego świadka, a gdy zasadnym okaże się przesłuchanie osób obecnych z oskarżonym w celi, to są to osoby nie mieszkające w W. czy jej pobliżu, a wreszcie że przeprowadzone mają być dowody z dokumentów i nagrań – wszystkie powyższe okoliczności stanowią właśnie szczególne względy, które przemawiają za odstępniem od zasady rozpoznawania sprawy przez sąd właściwy miejscowo i przekazaniem jej do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K..

Mając to wszystko na względzie, orzeczono, jak w postanowieniu.